

La persistència d'Enric Ansesa

Can Framis acull l'obra del pintor gironí per celebrar el seu mig segle de trajectòria

L'artista Enric Ansesa a la presentació de l'exposició Foto: Fundació Vila Casas

Gairebé mig segle de trajectòria artística d'Enric Ansesa (Girona, 1945) discorre sobre superfícies negres, per "camps que no tenen llum" des d'on pinta, clava, enganxa o cus elements diversos. Exponent de la pintura abstracta dels darrers cinquanta anys a Catalunya, Ansesa, però, no es queda només en l'expressió formal. La seva obra està farcida de reflexió i contingut, res és atzarós ni arbitrari. Per això el crític Francesc Miralles el va definir un cop encertadament com "un conceptual que pinta".

L'evolució de l'obra d'Ansesa es ressegueix perfectament a través d'una setantena de pintures a l'exposició *Persistències* (<https://www.fundaciovilacasas.com/ca/exposicio/persistencies>), la més important de la seva carrera, que es pot veure fins al 14 de juny al museu Can Framis de la Fundació Vila Casas. Parlem amb un Enric Ansesa emocionat davant unes obres, algunes de les quals feia temps que no veia perquè ara són en col·leccions diverses. "Ara que fa tres anys que porto un marcapassos, aquesta mostra em sembla com un electrocardiograma que explica la meua vida, he quedat atrapat en el temps", diu, feliç però, d'haver retrobat tantes pintures seves.

Carmine sings, 1991, Acrílic/tela, 20,4 x 25,2 cm

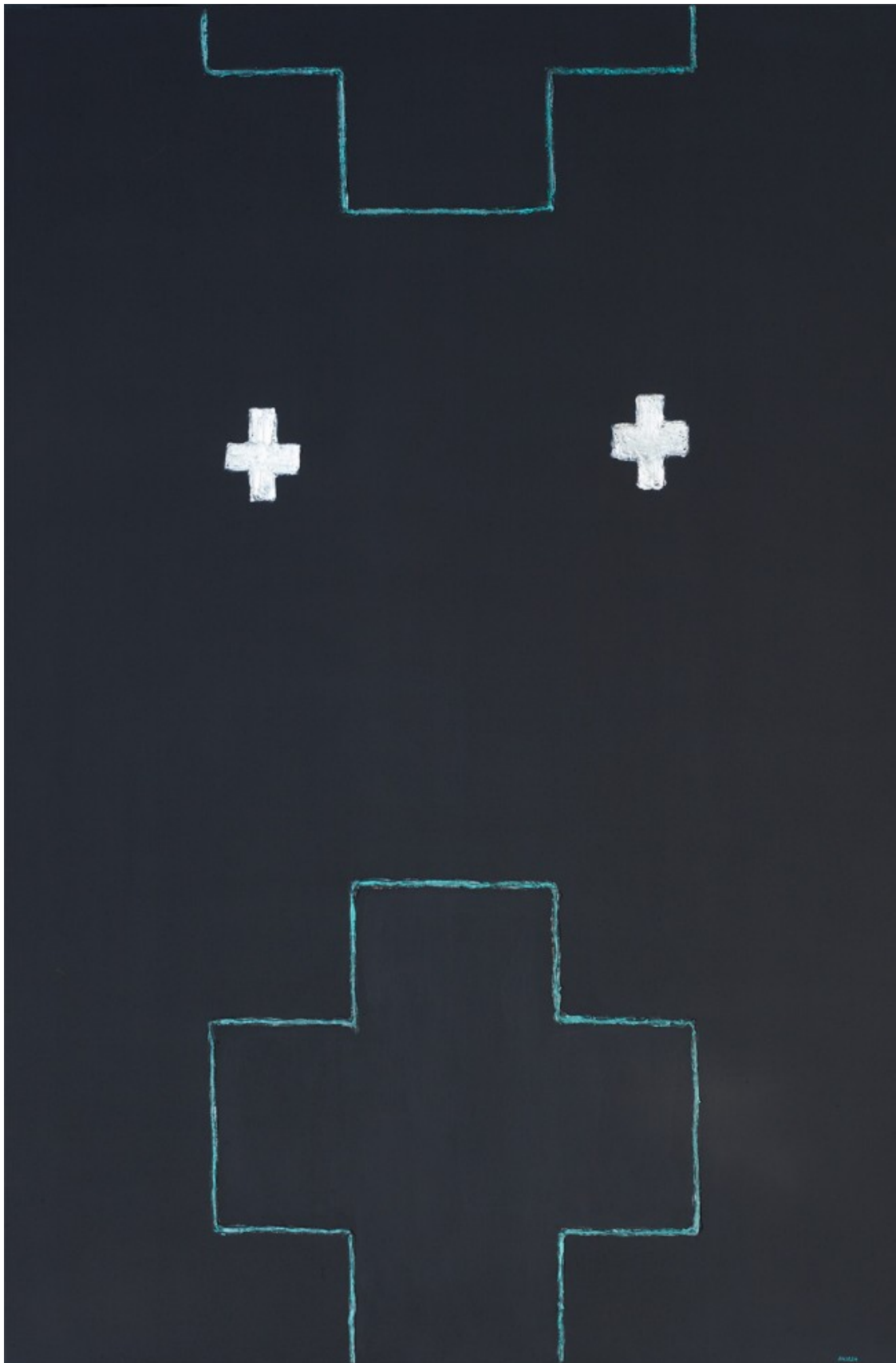
El negre, el color que en diverses gradacions conforma la base del seu univers pictòric, ens envolta, però això no vol dir que no hi hagi colors a les peces i de vegades de ben brillants, com quan clava centenars d'agulles de cap pintades de verd i porpra en la sensual pintura *Camps d'olor* (2012). En un negre que sorgeix després de desenes de capes de pintura, Ansesa sempre ha quadriculat la tela prèviament per planificar molt bé el que vol pintar. Els números apareixen sovint també en llargues llistes de punts: "Són els morts i en altres casos són llistats de nínxols". Hi ha alguna cosa de matemàtic en el seu procés i és que la ciència és molt important a la seva vida: "Si no hagués estat pintor, hauria estat físic. Des de petit i encara ara, continuo llegint llibres de física, perquè la física és la filosofia de les realitats, que ens ensenya que és tan difícil anar lluny com anar endins, del macro al micro. I el negre, la foscor, és el començament de l'energia".

Constel·lació, 2018, Tècnica mixta sobre fusta, 118 x 120 cm

L'exposició, que ha comissariat Toni Álvarez de Arana, explora quatre dels elements formals persistents en tota l'obra del pintor: les cal·ligrafies, les creus, els punts i les sutures. "A l'escola ens castigaven repetint cal·ligrafies, i encara era més difícil fer-ho amb lletra gòtica alemanya. Allò t'acabava donant una facilitat gestual. Al cap i a la fi la pintura no és res més que un esforç per donar forma a la matèria dominant-la i faig cal·ligrafies amb matèria".

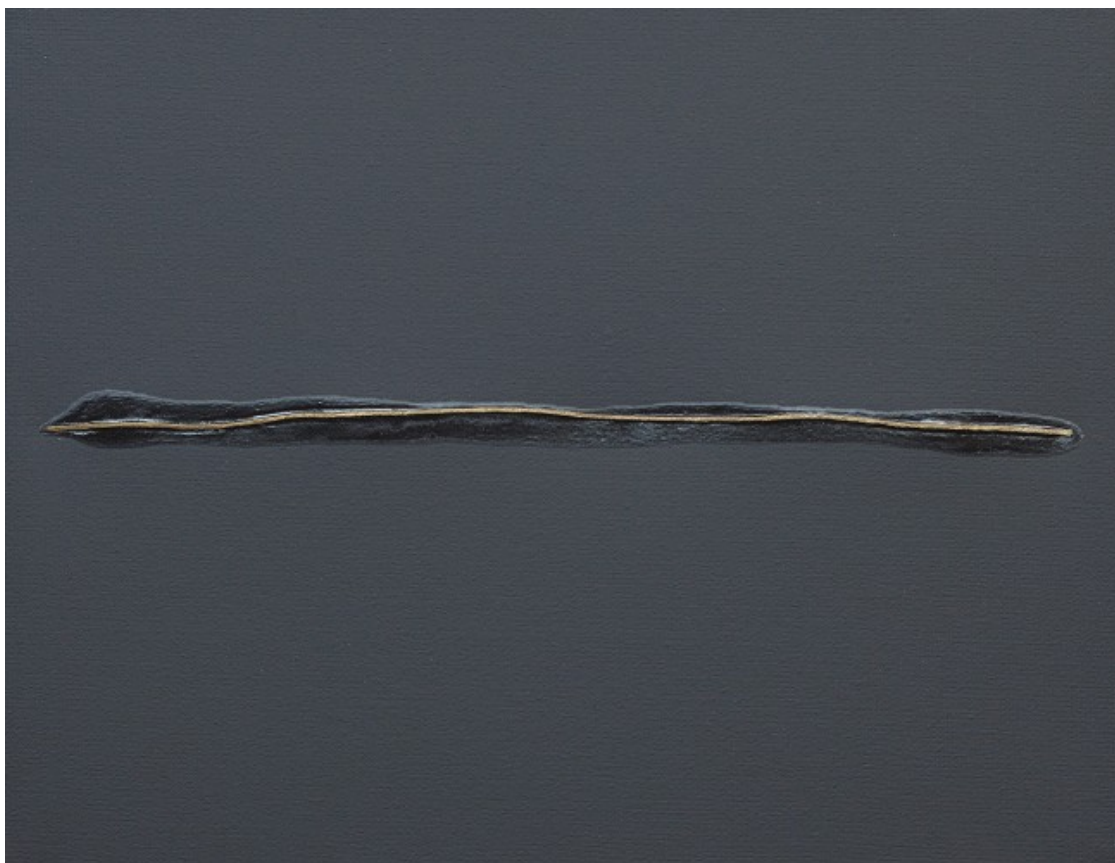
Els punts, siguin com gairebé una esfera que domina la tela, com quan estan construïts amb agulles o cautxú, és un altre dels temes de la mostra però també la creu, una icona repetida fins a l'avorriment pels artistes contemporanis. Per Ansesa, però, la creu "en el fons són quatre barres que es creuen, com els quatre rius de Girona". Les sutures, en canvi, que remetien a un dels artistes que més ha influenciat a Ansesa, Lucio Fontana, evocuen "la cura de les ferides". Ha curat l'art a Enric Ansesa? "Pintant faig el que vull fer a la vida, aquesta és la cura". I per a l'espectador? "L'art ha de preparar l'espectador per als xocs que vindran, aquesta és una de les seves funcions".

Els jardins de la memòria estan plens de creus estimades, 1993, Tècnica mixta sobre tela, 195 x 130 cm

Aquesta és una exposició que té tants nivells de lectura que el mateix Ansesa aconsella que el visitant s'acosti bé a les obres per captar els detalls, uns detalls que difícilment es copsen a les fotografies. En el cas de la darrera obra de l'exposició, *Memòria* (2019), Ansesa ha deixat de banda la tela i els pinzells per una pantalla amb petits leds que s'encenen i s'apaguen. De lluny, l'obra sembla un joc formal de taques blanques i negres però a mesura que ens hi acostem reconeixem les imatges de les càrregues policials de l'1 d'octubre. I és que la política està molt present en tota l'obra d'Ansesa -*The Big Catalan Flag* (2017) és clarament una estelada-. Sempre ha estat un artista compromès. No és tan freqüent darrerament que els artistes mostrin la seva posició davant el tema del procés català. "Als artistes visuals ens han apartat, hem passat a ser com gent clandestina. Durant la Transició vam ser protagonistes de moltes lluites, només cal recordar la gran quantitat de cartells que van fer artistes com Miró o Tàpies. Manca aquell aire fresc i rebel d'aquella època. Crec que avui s'estan calculant massa els riscos de posicionar-se".

Després d'aquesta important exposició, Ansesa celebrarà els seus cinquanta anys de trajectòria a la tardor amb quatre exposicions simultànies a la seva ciutat natal, Girona, a les seus del Museu d'Art de Girona, el Bòlit, el Museu d'Història de Girona i a la Casa de Cultura.

Horizon Line, 2004, Metall i acrílic sobre tela, 27 x 35 cm

Enric Ansesa, Persistències

(<https://www.fundaciovilacasas.com/ca/exposicio/persistencies>)

Fins al 14 de juny de 2020 al Museu Can Framis de la Fundació Vila Casas

L'exposició mostra l'evolució dels treballs d'Enric Ansesa, un dels artistes més destacats de l'art abstracte actual, durant els seus quasi cinquanta anys de carrera.

V?deo: 386195102